

Vonnisnummer / Griffienummer 1 764 / 2022
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 21 februari 2022
Naam van de beklaagden
Systeemnummer parket 18CO2151 Dossiernummer 20D002265 Notitielnummer parket

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Dendermonde, sectie
correctionele rechtbank
Kamer D13M

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

EISER TOT HERSTEL:

Wooninspecteur

met maatschappelijke zetel gevestigd te 9000 Gent , Koningin Maria Hendrikaplein 70 bus 96

eiser tot herstel, vertegenwoordigd door meester
advocaat te

, advocaat te , loco meester

BURGERLIJKE PARTIJ:

geboren te) op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester

loco meester

, advocaat te

tegen:

BEKLAAGDEN:

1. RRN

937 geboren te op
van Belgische nationaliteit

Ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door meester

, advocaat te

2. , RRN

938 geboren te) op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door meester

, advocaat te

1. **TENLASTELEGGING**

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van art. 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen - feiten vanaf 11 augustus 2013 met verzwarende omstandigheden

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, namelijk

-in het pand gelegen te _____, kadastraal gekend als _____ eigendom van _____ geboren te _____) op _____, en van _____, geboren te _____ op _____, beiden wonende te _____, bij aankoopakte op lijfrente van 27.11.2003, verleden door notaris _____ te _____;

1 een ongeschikte en onbewoonbare woning 28 A te hebben verhuurd aan _____ en _____

Te _____ in de periode van 15 februari 2015 tot 1 maart 2018 (OK 1, st. 2, 6-7, 98-101, 207)
door _____,

2 een ongeschikte woning 28 B te hebben verhuurd aan _____ er _____ en _____

Te _____ in de periode van 25 oktober 2015 tot en met 18 juli 2018 (OK 1, st. 2-3, 7, 102-105, 207)
door _____

3 een ongeschikte woning 28 C te hebben verhuurd aan _____ er _____

Te _____ in de periode van 1 mei 2015 tot en met 18 juli 2018 (OK 1, st. 5, 7, 121-122, 152-156, 207)
door _____,

4 een ongeschikte woning 28 D te hebben verhuurd aan _____

Te _____ in de periode van 5 maart 2018 tot en met 18 juli 2018 (OK 1, st. 5, 7, 108, 207, 230-232)
door _____,

5 een ongeschikte woning 28 E te hebben verhuurd aan Suat Kilic

Te _____ in de periode van 5 maart 2018 tot en met 18 juli 2018 (OK 1, st. 5, 8, 207)
door _____,

6 een ongeschikte woning 28 F te hebben verhuurd aan _____ en _____

Te _____ in de periode van 1 april 2014 tot en met 18 juli 2018 (OK 1, st. 3, 8, 109, 207)
door _____

7 een ongeschikte woning 28 G te hebben verhuurd aan

Te in de periode van 1 september 2015 tot en met 18 juli 2018 (OK 1, st. 8, 121-123, 157-160, 208)
door

8 een ongeschikte en onbewoonbare woning 28 te hebben verhuurd aan

Te in de periode van 1 augustus 2016 tot en met 18 juli 2018 (OK 1, st. 163-165, 176-178, 187-191, 207)
door

-in het pand gelegen te , kadastraal gekend als
eigendom var , geboren te op , en van
, geboren te op , beiden wonende te
bij aankoopakte op lijfrente van 27.11.2003, verleden door notaris
te

9 een ongeschikte woning A te hebben verhuurd aan

Te in de periode van 20 maart 2018 tot en met 18 juli 2018 (OK 2, st. 4, 83)
door

10 een ongeschikte woning B te hebben verhuurd aan
en

Te in de periode van 1 januari 2011 tot en met 18 juli 2018 (OK 2, st. 4, 6, 83)
door

11 een ongeschikte woning C te hebben verhuurd aan

Te in de periode van 1 januari 2015 tot en met 18 juli 2018 (OK 2, st. 4-7, 61, 83)
door

12 een ongeschikte woning D te hebben verhuurd aan

Te in de periode van 20 maart 2018 tot en met 18 juli 2018 (OK 2, st. 5, 83)
door

13 een ongeschikte woning E te hebben verhuurd aan

Te in de periode van 20 maart 2018 tot en met 18 juli 2018 (OK 2, st. 5-7, 62, 83)
door

(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)
(art. 20 § 1 lid 3, 1° Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

De eerste en de tweede gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 21.200 euro, zijnde

1. hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

Mijn ambt vordert uit billijkheidsoverwegingen enkel de verbeurdverklaring van de huuropbrengst van de woningen die ongeschikt en onbewoonbaar werden bevonden, meer bepaald van woningen 28 en 28A.

Huuropbrengst woning 28: 23 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 500 euro, verminderd met 3 maanden huurachterstand volgens de verklaring van beklaagden = 10.000 euro

Huuropbrengst woning 28A: 36 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 350 euro, verminderd met 4 maanden huurachterstand volgens de verklaring van beklaagden = 11.200 euro

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De dagvaarding werd overgeschreven op het bevoegde kantoor Rechtszekerheid van het gebied waar de onroerende goederen gelegen zijn.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 24 januari 2022.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED**3.1 Overzicht van de felten**

1.

Op 6 oktober 2017 had een onderzoeker van Wonen Vlaanderen 111 strafpunten vastgesteld in de woning in de . De woning werd op 14 november 2017 ongeschikt en onbewoonbaar verklaard.

Op 17 november 2017 ging een onderzoeker van Wonen Vlaanderen ter plaatse en werden er 52 strafpunten vastgesteld. De woning werd ongeschikt verklaard door de burgemeester.

Nadien werd er blijvende bewoning vastgesteld.

Via mail van 25 juni 2019 liet tweede beklaagde weten dat nr. 28 klaar zou zijn eind augustus.

5.

Na dagvaarding werd er een controle uitgevoerd in de _____ op 20 september 2021. Er werden nog een aantal gebreken vastgesteld. De woningen waren niet conform. Er werd ook een controle gedaan van de _____. Ook deze woningen waren niet conform.

Op 14 januari 2021 werd opnieuw een controle uitgevoerd in beide panden. In combinatie met nagestuurde stukken kon het herstel worden vastgesteld.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het verhuren van 13 woningen in hetzelfde pand in strijd met de vereisten en normen van de Vlaamse Wooncode.

Beklaagden hebben in conclusie en ter zitting de feiten niet betwist. Het was zover kunnen komen door een gebrek aan tijd, middelen en aandacht voor het gebouw. Ze hadden echter nooit willen profiteren van de huurders. De rol van _____ bij de verhuring zou minimaal geweest zijn.

2.

De tenlasteleggingen A.1 tot en met A.13 hebben betrekking op het als verhuurder, eventuele onderverhuurder of persoon die een woning ter beschikking stelt, verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen van woningen of een specifieke woonvorm als vermeld in artikel 5, § 3, eerste lid van de toenmalige Vlaamse wooncode, die niet voldoen aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 Vlaamse wooncode. Het betreft een inbreuk op de regels inzake de woonkwaliteit.

De decreten over het Vlaamse woonbeleid werden gecodificeerd op 17 juli 2020 bij artikel 2 B.VI.Reg. 17 juli 2020 (BS 13 november 2020) in de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (art. 1). De Vlaamse wooncode werd mee gebundeld.

Sinds 1 januari 2021 is de woningkwaliteitsbewaking gebundeld in boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 3, § 1, derde lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 bepaalt de veiligheids- gezondheids- en woningkwaliteitsnormen, zoals die tot 1 januari 2021 vermeld waren in artikel 5, § 1, Vlaamse wooncode.

Op grond van artikel 3.1, § 1, derde lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 zijn de mogelijke gebreken onderverdeeld in de volgende drie categorieën:

1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;

2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;

3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die menonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

De strafbaarstelling voor inbreuk op de gestelde vereisten is sinds 1 januari 2021 vervat in artikel 3.34, eerste lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 en luidt:

“Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen.”

Bij alle vaststellingen door de wooninspectie in de betrokken tenlasteleggingen betrof het telkens ernstige gebreken, namelijk gebreken van thans minstens categorie II, zoals hiervoor vermeld. De betrokken woningen werden allen ongeschikt verklaard.

De ten laste gelegde feiten zijn aldus sinds 1 januari 2021 strafbaar gebleven. De strafmaten zijn dezelfde gebleven.

Gelet op de duidelijke vaststellingen van de wooninspectie op 6 oktober 2017, 17 november 2017, 5 maart 2018 en 20 maart 2018, de verhoren van de huurders en van beklaagden en nu de schuld door beklaagden niet werd betwist, zijn alle tenlasteleggingen voor beide beklaagden bewezen. Ook had kennis van de verhuring en kwam soms in het pand om een herstelling uit te voeren zodat zij de toestand wel degelijk kende. Zij profiteerde mee van de inkomsten en stemde als eigenaar wetens en willens in met de verhuring van de woningen die niet voldeden aan de wettelijke woonkwaliteitsvereisten, wat ook een daad van noodzakelijke deelneming aan het misdrijf is. De omstandigheid dat sommige bewoners geen klachten hadden over de kwaliteit is niet relevant. Vaak zijn huurders niet op de hoogte van de reglementaire bepalingen ter zake, zodat hun mening of aanvoelen over de kwaliteit en veiligheid van de woning geenszins strafrechtelijk schuldbevrijdend is.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor elke beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.13 samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

De regelgeving over het Vlaamse woonbeleid beoogt onder meer het waarborgen van het fundamenteel recht op menswaardig wonen. Personen die onroerende goederen verhuren met winstoogmerk moeten bij de verhuur of terbeschikkingstelling van woningen de door de overheid opgelegde kwaliteitsnormen en –vereisten strikt naleven en mogen niet besparen op investeringen hiertoe.

3.

Eerste beklaagde is 68 jaar oud en verkreeg éénmaal de gunst van de opschorting voor een stedenbouwkundige inbreuk.

Tweede beklaagde is 73 jaar oud en verkreeg eveneens éénmaal de gunst van de opschorting voor een stedenbouwkundige inbreuk.

Gezien de economische inslag van het gepleegde misdrijf en de meervoudige verhuur zijn de hierna bepaalde geldboetes passend en noodzakelijk als maatschappelijke vergelding. De straf moet beklaagden voldoende aanzetten tot naleving van de regels ter vrijwaring van de woonkwaliteit op de huurmarkt.

Nu beklaagden nog in aanmerking komen voor de gunst van het gewoon uitstel en zij nog een gunstig strafverleden hebben, legt de rechtbank een deel van de geldboetes op met deze gunst. Beklaagden moeten beseffen dat het uitstel kan worden herroepen wanneer zij nieuwe misdrijven plegen.

3.4 Verbeurdverklaring

De vermogensvoordelen werden door het openbaar ministerie begroot op 21.000 euro. Uit billijkheidsoverwegingen werd enkel rekening gehouden met de huurinkomsten van de twee woningen die niet alleen ongeschikt, maar ook onbewoonbaar waren (tenlasteleggingen A.1 en A.8). Er werd hierbij ook rekening gehouden met de huurachterstand.

Beklaagden verzochten de rechtbank om de vordering tot verbeurdverklaring af te wijzen aangezien zij reeds zwaar belast werden via de Vlaamse Belastingdienst –Heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen voor een totaal van 37.894,38 euro. Zij dienden daarnaast al hun financiële middelen aan te wenden voor de renovatie.

De verbeurdverklaring is een bijkomende straf die facultatief is. De rechtbank meent dat er inderdaad redenen zijn om de vordering af te wijzen om beklaagden niet onredelijk zwaar te treffen. Zij zijn er in geslaagd om alle 13 woningen opnieuw conform te maken. De reeds hierboven uitgesproken geldboetes zijn voldoende om beklaagden te wijzen op de ernst van de feiten en het belang van de naleving van de woonkwaliteitsnormen bij verhuur.

4. HERSTEL

De wooninspectie kon op 14 januari 2022 ter plaatse en aangevuld met bijkomende toegestuurde stukken op 17 en 19 januari 2022 het herstel vaststellingen van de panden in de _____ en _____ in _____

De herstellvorderingen zijn hierdoor zonder voorwerp.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

_____ stelde zich burgerlijke partij lastens beklagde. Deze vordering is tijdig en regelmatig. Ze is ontvankelijk.

_____ vordert een schadevergoeding van 58.040 euro, vermeerderd met de interesten vanaf 1 april 2006 en een rechtsplegingsvergoeding van 3.000 euro.

_____ stelt dat zij de woning huurde vanaf april 2006 en een huurprijs van 350 euro per maand diende te betalen alsook een huurwaarborgsom van 990 euro bij aanvang van de huur. Zij stelt dat de ongeschiktheid die door de wooninspectie werd vastgesteld leidt tot de nietigheid van de huurovereenkomst en het recht op integrale terugbetaling van de huurgelden en huurwaarborgsom.

2.

Beklaagden betwisten deze vordering en vragen om deze af te wijzen. Een huurwaarborg werd nooit betaald. zou nooit geklaagd hebben over de woning en heeft dus verzaakt aan haar meldingsplicht als huurder. Er is niet bewezen dat de woning reeds in 2006 ongeschikt was. zou in elk geval een woongenot gekend hebben zeker omdat zij tevreden was en de bezettingsvergoeding zou, volgens beklagden, gelet op de lage huurprijzen geraamd kunnen worden op 350 euro per maand.

3.

was de huurder van woning 28D in de ir die ongeschikt/niet-conform was en in die staat aan haar verhuurd werd in de bewezen periode van 5 maart 2018 tot en met 18 juli 2018. (tenlastelegging A.4)

z was aanwezig toen de wooninspectie een onderzoek voerde op 5 maart 2018. Naast de gebreken aan het gebouw (problemen elektriciteitskast en verdeelkast, gaskraan niet bereikbaar, flexibel in woning 28F) werd in deze woning concreet vastgesteld dat de afdichtingskit rondom het bad onvakkundig werd aangebracht en het bad was scheefgezakt. De keuken beschikte niet over twee vrije geaarde stopcontacten. In de keuken was er geen onderverluchting aanwezig voor de gasgeiser. Er waren niet voldoende rookmelders.

verklaarde aan de wooninspectie dat zij in de woning woonde sinds april 2006. Ze betaalde 350 euro per maand, water inbegrepen, via de Sociale Dienst. Ze had geen huurwaarborg betaald. Ze was tevreden over de woning en had geen klachten. Als er problemen waren kon ze bereiken en kwam hij meteen.

4.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich klaagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Nu beklagden slechts vervolgd en veroordeeld worden voor het verhuren van de ongeschikte woning 28D aan in de periode van 5 maart 2018 tot en met 18 juli 2018, is niet bewezen dat deze woning voordien reeds ongeschikt was en is er geen oorzakelijk verband tussen de schadevergoeding die gevorderd wordt voor de periode voorafgaand aan 5 maart 2018 en het bewezen misdrijf. De rechtbank spreekt de nietigheid van de huurovereenkomst niet uit aangezien niet blijkt dat de woning reeds van bij de aanvang van het huurcontract reeds ongeschikt was.

De burgerlijke partij werd door het bewezen misdrijf benadeeld, maar heeft wel gedurende 5 maanden beperkt huurgenot gehad. De gebreken waren immers eerder beperkt en de woning was niet onbewoonbaar. Bovendien blijkt effectief dat bijzonder tevreden was over de woning zodat een zeker huurgenot is bewezen. De rechtbank bepaalt het huurgenot in billijkheid op 250 euro van de betaalde huur van 350 euro. De burgerlijke partij kan aanspraak maken op een schadevergoeding van 100 euro x 5 maanden = 500 euro vermeerderd met interesten zoals hierna bepaald. Uit niets blijkt dat de maandelijkse huur niet zou betaald hebben.

Gelet op de overgewaardeerde vordering bepaalt de rechtbank de rechtsplegingsvergoeding op basis van het toegekende bedrag in plaats van op basis van het gevorderde bedrag. De burgerlijke partij heeft recht op een rechtsplegingsvergoeding van 260 euro.

5.

Omdat de door beklagden gepleegde misdrijven mogelijk nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 50, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003;
Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

BESLISSING

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van beklagder _____, er _____, de eiser tot herstel de wooninspecteur en de burgerlijke partij _____,

OP STRAFGEBIED

Eerste beklagde,

De rechtbank:

- verklaart eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging A.1 tot en met A.13;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt eerste beklagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **8.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **1.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent eerste beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar.
- wijst eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in eerste hoofde van beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **52,42 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **22,00 euro**.

* * *

Tweede beklaagde,

De rechtbank:

- verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging A.1 tot en met A.13;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt tweede beklaagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **8.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **1.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent tweede beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar.
- wijst tweede beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

- legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **52,42 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **22,00 euro**.

* * *

kosten

De rechtbank veroordeelt eerste en tweede beklagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **311,67 euro**.

HERSTEL

De rechtbank verklaart de herstelvorderingen van de wooninspecteur zonder voorwerp.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en deels gegrond.
- veroordeelt beklagden hoofdelijk om aan de burgerlijke partij een definitief bedrag van 500 euro te betalen voor de geleden schade, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de gemiddelde datum van 15 mei 2018 tot de datum van dit vonnis en vanaf dan te vermeerderen met de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet tot de datum van algehele betaling.
- veroordeelt beklagden hoofdelijk tot de kosten van deze burgerlijke partij hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 260 euro.
- houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

|

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **21 FEBRUARI 2022** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van , substituut Procureur des Konings,

Met bijstand van griffier

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie
Dendermonde, de **23 FEB. 2022**
De griffier-hoofd van dienst.

griffier-hoofd van dienst

